

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Vsuris. Consilium DXCII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98716)

simplices, statim ex die solutæ sortis cessare, & pro rata temporis, quo fors reddita non est, tantum solvi debent, d. l. Debitor d. l. Pecunia. Si igitur pacto induci potest, ut tempus ceptum pro completo habeatur, dum fors solvitur, vel reditus redimitur; improbanda non est consuetudo, quæ idem inductum est & observatur; cum quod pacto, id quoque consuetudine induci possit, l. ult. Et ibi Bart. Bald. Salicet. C. de fideicommissi Praeses in loco à pacto ad consuetudinem præsertim in proposito calu, ubi non de anno vel mense, sed de hebdomadâ brevique tantum tempore agitur. Atque ita crimine seu delicto vacare, & ab omni pena immunem esse Iacobum certissimum videtur.

De Usuris.

S V M M A R I V M

Usuraria.

1. *Usura an debeatur pro tempore dilationis emptoris pignorum concessio.*
2. *Pignorum distractio non liberat debitorem sed solutio.*
3. *Pignoris distractio an fide de pretio habita fieri possit.*

CONSILIVM DXCII.

QUæ ex permisso seu tolerantia siue Principis, siue Episcopi in quadam civitate exercet scænebrem mensam, hoc habet inter alia præscriptum, ne maioribus usuris scæneretur, quam accipiendo ex libra grossorum monetæ Flandriæ per singulas septimanas tres grossos: neve per lapsum anni pignora velut commissa sibi retineat; sed illa lapso anno sub auctione publicâ plus licitanti per juratos venditores vendat; & ex pretio rerum sic venditarum suam sortem cum usuris seu interesse recipiat; & quod in pretio supererit apud aucta publicâ deponatur, ad utilitatem eorum, quorum sunt pignora. In vicinis locis, in quibus similes mentæ scænebres exercentur, id observatur, ut venditio huiusmodi pignorum non præsentî pecuniâ fiat, sed fide de pretio habita, dato emptori solvendi termino ad tres vel quatuor menses: quasi in ea re versetur dominorum utilitas; quia res sic carius distrahantur, quam si præsentî pecuniâ venderentur: nam inde multi ad emendum concurrunt, qui non concurrerent nec licitarentur, si præsentî pecuniâ pignora venderentur; & præcipue qui ventilia negotiantur & vendunt: qui per moras dilationis huiusmodi, res empras interim vendunt, & sic pretij solvendi ampliorem occasionem habent. Ad horum exemplum hic quoque scænebris mensæ exercitator patitur distractionem pignorum fieri per juratos venditores, fide de pretio habita ad tres vel quatuor menses.

Quæritur quoque, an usuras ex concessio pretio detrudere possit pro ratione huiusmodi temporis emptoribus pignorum ad solvendum concessit? Præsuppositâ dictæ permissionis & tolerantia validitate (de qua non exigua est difficultas & apud Doctores disceptatio, in c. 1. De usur. lib. 6. Corneus cons. 225. De pluribus nu. 4. vol. 2. Barbat. cons. 16. Clementissimum vol. 4. Anchar. cons. 243. Christianissimus, Angel. de Clavasio in Summa V. Usura 2. nu. 4. Contradictio de contr. gloss. 125 & sequent.) dicimus, quod ex his detrahi possit usura seu

Cons. wamel. Tom. II.

interesse pro ratione temporis, quod emptoribus indultum est, eodem iure, quo pro tempore, quod venditionem antecessit, illa exigi & ex pretio distractionum pignorum deduci potest. Nam secundum terminos juris civilis in formalibus usuris, & secundum terminos juris Canonici in verò interesse, non sinitur cursus usurarum seu interesse, nisi verè vel interpretativè per oblationem, depositionem, & obsignationem soluto debito, l. Accepta C. De usur. c. Pervenit, c. Constitutus De fideius. Cum ergo hic creditor ad suum non pervenit; hoc est non recepit sortem suam, quam mutuo dedit, nisi post lapsum illos tres vel quatuor menses: iusta ratio est, ut quemadmodum pro tempore, quod venditorem antecessit, usuras seu interesse exigere & deducere potest; ita quoque possit pro residuo illo tempore, quod emptoribus ad solvendum indultum est. Neque enim debitor liberatur à creditore per distractionem pignoris, sed per solutionem & receptionem pretij: ut expresso iure definitum est, l. Si mandato §. creditor D. mandati, l. Quæsitum De distract. pignor. Qua enim ratione creditor distracto pignore debitori ex pignore vendito perceptum pretium restituere debet cum usuris pretij, commissa mora tardius soluti, l. Quamvis §. fin. cum l. seq. De pignor. act. eadem ex pretio tardius creditori soluto, creditor eas deducere potest; quia ex necessitate facta venditio non liberat, nisi percepta pecunia, d. l. Quæsitum. Nec potest hæc in parte creditori imputari, quod non præsentî pecunia distraxerit, & sic cursum usurarum seu interesse pro tribus aut quatuor illis mensibus præciderit; prout is, qui prætorium pignus habet in causam iudicati captum, præsentî pecunia, non si de de pretio habita, pignus distrahere debet, l. A divo Pio §. sed si emptor de re iud. ne lites & executiones multiplicentur, Bart. lafon & alij in d. §. sed si emptor: quia in conventionali pignore, quale est hoc, de quo hic quaritur, utique permittum est creditori & præsentî pecunia, & fide de pretio habita, ut pretium post tempus præstitutum solvatur, pignus distrahere: satis enim est, si id faciat sine dolo & culpa, ut diligens paterfamilias de suo facere, l. Si pignore §. fin. De pig. actione. Ideoque passim multa extant exempla de pignore conventionali per creditorem, fide de pretio habita, distracto, l. Eleganter §. si vendideris, l. creditor De pig. act. d. §. creditor. Cum ergo hic creditor in sic vendendis pignoribus sequatur usum & consuetudinem vicinorum locorum, in quibus huiusmodi pignora tempore ad solvendum concessio & præstituto sic distrahantur, d. l. Si pignore §. fin. in verb. sed ut usu venit; & præterea in hac conditionis forma & modo lateat evidens debitoris commodum, ut in latius nobis proposito casu deducitur, & verosimile sit ipsos debitores, si eis permittitur esset suarum rerum pignori datarum distractio, ipsam formam & modo distrahere esse: nihil occurrit, quod huic creditori ad dolum vel culpam referri possit; ideoque merito exigere seu deducere possit usuras seu interesse pro illo tempore trium vel quatuor mensium, quo pecuniâ mutuo datâ adhuc caruit, & suæ pecuniæ usum habere non potuit; quam consequutus, poterat secundum leges & potestatem

